

ter v tej, rekel bi, brezmejni blaženosti ves zamaknjen vsiknil: „Sedaj odpusti, o Gospod, svojega hlapca“, da sedaj me pokliči, o Gospod, k sebi, moje želje so se spolnile, na tem svetu nimam več obstanka. Ker nam sv. pismo po navedenem prizoru ne omeni nikjer več sv. Si-meona, zato se lahko misli, da ga je Bog kmalu na to k sebi poklical, kar nam potrjuje nekako običaj, da se že od starodavnih časov spomin njegove smrti dva dni po očiščevanji Marijinem obhaja. Kako blažena je morala biti smrt ti-stega, kojega je Vsegamogočni že v življenji tako častno odlikoval a ne hoté se izvine iz naših prs želja, da bi tudi naša smrt srečna bila, da bi tudi mi mirno v Gospodu zaspali, naša duša pa se tje gori v tisto kraljestvo preselila, kjer bomo gledali tudi mi Izveličarja svojega. Brez dvojbe pokopali so sv. telo pobožni ljudje prav slovesno v Jeruzalemu ali kje v okolici, kjer je zapadlo — tako bi človek mislil — kakor vse, kar se rodi trohljivosti. A temu ni tako. Dobrotljivi Bog razprostrl je nad tem sv. truplom svojo vsemogočno roko, in hotel je, da telo, ki je z včlovečenim njegovim sinom v do-tiko prišlo, ne strohni in ne razpade, nego se celo ohrani ter še poznim rodovom sijajno nje-govo vsegamogočnost spričuje. In to truplo je še sedaj po devetnajstih stoletjih celo ohranjeno, o čemer se osebno osvedočiti je tudi pisatelj teh vrstic milost in priložnost imel.

In to sv. telo počiva v cerkvi, pred kojo stojiva. Njena zunajnost pač nima posebne za-nimivosti za naju; res, precej velika je, a stavba sama ti pravi, da ni vsa naenkrat sezidana in je celo težko vganiti, v kakem slogu, romanski nekako prevaguje. Plošča nad vhodom v pres-biterij ima letnico 1632, ki je pa tudi že no-vejše delo, toraj bo cerkev sama gotovo že sta-rejša, kar bodeva pozneje natančneje videla.

(Dalje prih.)

Smešnica 35. Agent za neko židovsko tovarno se vrne domov, ali skorej brez naročil za tovarno. „Kaj?“ vpraša ga tovarnar, „ali niso pri Plaznikih ničesar naročili za mojo to-varno?“ „So“, odvrne agent, „so!“ „Kaj pa?“ seže mu gospod v besedo? „Pozdravljenje!“ od-govori agent na lahko.

Razne stvari.

(Imenovanje.) Mil. knezoškof so ime-novali preč. g. Karla Hribovšek, korarja stolne cerkve v Mariboru, za kn. šk. konsist. sveto-valca in ob enem ravnatelja v kn. šk. duhov-nišči v Mariboru.

(Bralno društvo) pri sv. Rupertu v slov. goricah ima v nedeljo, dne 31. avgusta, svoj veliki zbor v gostilni g. Selaka, ob enem pa bode tudi domača veselica.

(Sv. Križ tik Slatine.) Dne 31. avg. t. j. v nedeljo, priredi tukajšnje kat. pol. dru-štvo zborovanje, pri katerem bode vlč. g. po-slanec dr. Lavoslav Gregorec svojim volilcem iz Rogaškega okraja ob 3. uri popoldne poro-čal o svojem delovanji v državnem zboru. K obilni vdeležbi v prostorijah g. Franja Ogrizek, p. d. Colski, vabi Odbor.

(Duhovske vaje.) Kakor naznanja uradni list lavantinske škofije, bodo letos du-hovske vaje za čč. duhovščino na Slatini in sicer od dne 22. do 26. septembra.

(Vabilo.) Cerkevna družba v Vitanji ob-haja v nedeljo, dne 14. septembra t. l. popolu-dne ob treh svoj občni zbor. Po zborovanju bo veselica s petjem in tombolo. Vsi udje in prijatelji se vabijo najuljudneje k prav obilni vdeležbi. Odbor cerkvene družbe.

(Znižanje voznine.) Na južni železnici vpelje se dne 1. septembra t. l. znižana voz-nina. Blizo za eno tretjino bode v prihodnje voznina na vseh železnicah nižja, kakor jo imamo še doslej.

(Preložitev.) Sv. misijon pri sv. Duhu vrh Lučan začne se še le dne 6. septembra, ne pa že dne 31. avgusta, kakor smo poročali v zadnjem listu.

(Nevolja.) „D. W.“ hoče z vso silo svo-jim bralcem dokazati, da mi sovražimo Nemce in zato prestavlja sem ter tje kak stavek iz našega lista, se ve, da po svoje ter kliče po-tem: glejte, to stoji v „Slov. Gosp.“! Revi pa se godi v tem še slabše, kakor slepi kuri. Le-ta najde še vsaj v časih kako zrno, „D. W.“ pa ga ne najde v našem listu nikoli — sovra-štva do Nemcev. Kar ni, pa ni, tudi ne na ljubo „vahtarici v Celji“.

(Okr. odbor.) V okr. odboru v Konjicah so ti-le gg.: odvetnik dr. M. Lederer, načelnik, oštir J. Walland, namestnik in odborniki: krč-mar J. Pučnik, graščak knez Windischgrätz, krčmar J. Bezenšek, župan M. Fijavž in poštar L. Müller.

(Nevihta.) V ponedeljek popoldne je bila v Celovcu huda nevihta s točo in še isti den večer je burja naredila v Ljubljani precej škode na poslopjih, posebno pa še na drevji.

(Proseni vešča.) V prosu in še bolj v koruzi kaže se letos po Savinjski dolini pro-sena vešča; to je črv, ki se zaje v bilko ter jo izje, da se prelomi in odpade. Škode napravi lahko veliko in se zatré težko, še le, ko se spravlja silje s polja. Nekaj več govorimo o njej v prihodnjem listu.

(Umor.) Obč. sluga v Razvanji pri Ma-riboru, Fr. Irgolič je izklical, da pride voz in druge drobnosti J. Windischa na dražbo. To je tega pa vjezilo, da je slugo poklical v svojo hišo ter ga je h krati s kolom mahnil, da se je mrtev zgrudil na tla.

(Trsna uš.) „Slov. Narodu“ piše se, da so v goricah občin Tokačevo, Plat, Male Rodne in sv. Trojica, vse v nadžupniji sv. Križa pri Slatini, zasledili trsno uš. Ako je resnica, bode to velika nesreča za nje.

(Pri čč. šolskih sestrah) v Mariboru odpre se v početku šolskega leta 1890/91 posebna šola za šivanje in druga ženska ročna dela.

(„Novi molitveniki!“) Tako se glasi priloga katero priloga katoliška bukvarna v Ljubljani današnji številki „Slov. Gosp.“ na katero svoje bralce posebno opozarjamo.

(Cvetoča jablan) Neki posestnik pri sv. Nikolaju blizu Dobrne je v vzpomladi presadil precej veliko jabelko. Drevesu je odpadlo prvo listje, isto je poglalo drugokrat in sedaj je jablan v cvetji.

(Bučele.) V Gornjem Št. Vidu na Kranjskem so se bile bučele zagnale vprežena konja in so ju tako opikale, da je eden že poginil, drugi pa bo še brž tudi padel.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Fr. Pečnik, kaplan na Prihovi, je postal provisor tamošnje župnije. Umrli je č. g. Janez Modic, župnik na Prihovi, dne 20. avgusta pri usmiljenih bratih v Gradci v 59. in č. g. Jakob Brglez, duhovnik v začas. pokoji v Bočni, dne 22. avgusta v 33. letu svoje dobe.

Loterijske številke:

Trst 23. avgusta 1890:	55, 87, 24, 8, 21
Line „ „	11, 51, 56, 16, 67

Učenec se takoj sprejme pri **J. Leeb**, krojaču v **Mariboru**. 1-2

Živinski sejem

bode na Ruško soboto (13. septembra) pri **sv. Antonu v slov. gor.** 1-2

Specerijsko blago

najboljše kakovosti

prodaja po najnižjih cenah

Milan Hočevar

v Celji

Graške ulice št. 3. 7-12

Zahvala.

Gospod **Albert Samassa**, c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v Ljubljani, je meseca oktobra 1889. leta za Št. Janž pri spodnjem Drauburgu na spodnjem Stajarskem, tri nove zvonove, kateri okoli 63 centov tehtajo, izlil in taiste ne le samo po zunanji sliki, temveč tudi po ubranem, harmoničnem in prav glasnem petji tako umetno in izvrstno izdelal, da mu podpisano občinsko predstojništvo očitno svojo srčno zahvalo izrekuje.

Občinsko predstojništvo Št. Janž pri spodnj. Drauburgu, dne 20. avgusta 1890.

Simon Krivec,
župan.

Kupujejo se

proti dobri plači staro orožje, meči, pojasi, sulice, celo železno oboroženje, oklepi, kupe.

Pisma se naj pošiljajo **Juliju Hermanu** v Rimskih toplicah (Römerbad.)

Razglas.

Vsled odloka c. kr. okrajnega sodišča v Mariboru, z dne 12. avgusta 1890 št. 11.511 vršila se bode prostovoljna dražba k zapuščini rajnega gospoda **Jožefa Neubauer-ja**, posestnika v Vučjem dolu, spadajočih vin — okoli 140 štrtinjakov — dne 25., 26. in, ako treba, tudi še 27. avgusta t. l. v Vučjem dolu in v Št. Jakobskem dolu, in dne 28. in 30. avgusta t. l. v mestu Mariborskem.

Dr. Jernej Glančnik,
kot testamenta izvršitelj.

2-2

Veliko, lepo posestvo.

Podpisana naznanjava, da prodava za voljo naji visocih let svoje lepo in rodno posestvo v občini Morje pri Framu, ob veliki cesti, obsega okoli 30 oralov, 6 oralov vinograde, 8 oralov travnika, lesa, sadunosnik in troje poslopij, vsa v dobrem stanu. Pogoji plačila so lahki.

Morje, dne 27. jul. 1890.

4 4

Janez in Marija Frangež.

Kupiti želi nekdo hišo s krčmo in nekaj dobrim posestvom; prodajalci naj naznanijo svoje ime upravnistvu „Slov. Gosp.“ 2-2